

บทที่ 1

บทนำ

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

การแสดงผลออกในงานศิลปกรรมของศิลปินประเภททัศนศิลป์ อันได้แก่งาน จิตรกรรม ประติมากรรม ภาพพิมพ์ สื่อผสม นับเป็นปัญหาการเข้าถึงสำหรับผู้งานศิลปะโดยทั่วไปหรือแม้แต่ นักศึกษาศิลปะเองก็ตาม นักศึกษาสาขาวิชาจิตรกรรม วิทยาลัยเพาะช่าง ก็ไม่เข้าใจภาพ ผลงานที่ศิลปินสร้างขึ้นว่าต้องการสื่อความหมายอะไร นับเป็นปัญหาในการทำความเข้าใจและ เรียนรู้ ในเวลาเรียนอันน้อยนิดในรายวิชาการวิเคราะห์ศิลปกรรมวิชานี้เป็นวิชา 3 หน่วยกิต ภาค ทฤษฎี 3 ชั่วโมง นอกเวลา 3 ชั่วโมง ต่อสัปดาห์ ถ้านักศึกษาจะใช้เวลานอกเวลาเรียนรู้นั้นจะทำให้นักศึกษาเข้าใจการแสดงผลออกในผลงานศิลปะของศิลปินมากขึ้นไปด้วย เพราะเป็นเส้นทางการทำงานเช่นเดียวกับนักศึกษาสาขาจิตรกรรมเอง เท่ากับว่านักศึกษาได้เรียนรู้ทำความเข้าใจ ขั้นตอนการทำงานของศิลปิน และนำมาใช้เป็นแนวทางการทำงานศิลปะของตนเองด้วย

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. พัฒนาความรู้พื้นฐานการวิเคราะห์ศิลปกรรมของนักศึกษาที่ไม่มีพื้นฐานการวิเคราะห์ งานทัศนศิลป์ โดยใช้วิธีสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ (Cooperative Learning Method of Training)
2. ประเมินประสิทธิผลของชุดเสริมความรู้นอกเวลาเรียนปกติของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาจิตรกรรม วิทยาลัยเพาะช่าง ที่ไม่มีพื้นฐานในการวิเคราะห์ศิลปกรรม

3. สมมติฐานของการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ของการใช้ชุดเสริมความรู้พื้นฐานนอกเวลาเรียนปกติ ในการวิเคราะห์งาน ศิลปกรรมประเภททัศนศิลป์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาจิตรกรรม วิทยาลัยเพาะช่าง โดย เปรียบเทียบผลคะแนนระหว่างนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2553 ที่ยังไม่ได้ใช้ชุดเสริมความรู้ กับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2554 ที่สอนแบบใช้ชุดเสริมความรู้มีความแตกต่างกัน

4. ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้ใช้ชุดเสริมความรู้พื้นฐานนอกเวลาเรียนปกติ เพื่อพัฒนาความรู้ให้ นักศึกษาที่ไม่มีความรู้พื้นฐานในการวิเคราะห์งานทัศนศิลป์ กลุ่มเป้าหมายคือ นักศึกษาที่

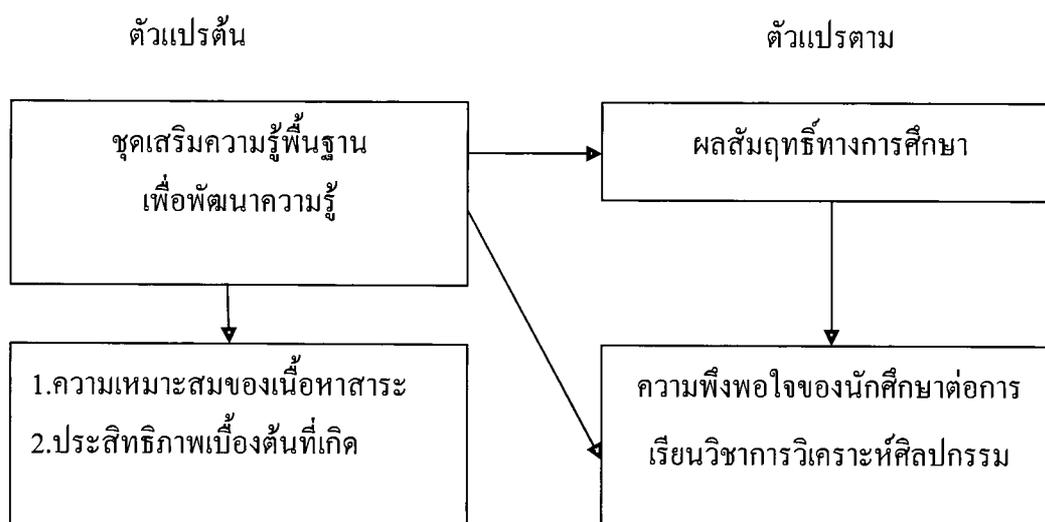
ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการวิเคราะห์ศิลปกรรม ตามหลักสูตรศิลปบัณฑิต วิทยาลัยเพาะช่าง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

2. กลุ่มเป้าหมาย กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาจิตรกรรม วิทยาลัยเพาะช่าง ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการวิเคราะห์ศิลปกรรม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 จำนวนนักศึกษาที่ไม่มีความรู้พื้นฐานอย่างน้อย 23 คน

3. ขอบเขตของตัวแปร

ตัวแปรต้น	ชุดเสริมความรู้เบื้องต้นนอกเวลาเรียนปกติ
ตัวแปรตาม 1	ผลสัมฤทธิ์ในการวิเคราะห์งานทัศนศิลป์
ตัวแปรตาม 2	ความพึงพอใจของนักศึกษา

4. กรอบแนวการวิจัย

5. นิยามศัพท์

สมมติฐาน คือการคาดการณ์ ผลของการวิจัยที่เกิดขึ้นไว้ล่วงหน้าอย่างสมเหตุสมผล

วิธีสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ คือวิธีการจัดการเรียนให้ผู้เรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม

ตัวแปรต้น คือสิ่งที่ผู้วิจัยกำหนดขึ้นในที่นี้ คือชุดเสริมความรู้พื้นฐานนอกเวลาเรียนปกติ

ตัวแปรตาม คือผลสัมฤทธิ์ที่ได้จากการวิจัย

วิเคราะห์ศิลปกรรม คือการศึกษาขั้นตอนขบวนการแสดงออกในงานที่สร้างสรรค์ขึ้นเป็นศิลปะ ได้แก่ จิตรกรรม ประติมากรรม ภาพพิมพ์ สื่อผสม

นอกเวลาเรียนปกติ หมายถึง เวลานอกเหนือจากการเรียนในห้องเรียนปกติ คือหลังเวลา 17.00 น. ของวันธรรมดา ส่วนวันเสาร์ อาทิตย์ วันนักขัตฤกษ์ ถือเป็นนอกเวลาปกติ

กลุ่มตัวอย่าง คือส่วนหนึ่งของประชากรที่ผู้วิจัยเลือกมานี้ หมายถึง นักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาจิตกรรมการ วิทยาลัยพะวงช้าง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

6.ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลสำเร็จที่ได้จากการทดลองใช้ชุดเสริมความรู้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ที่สูงขึ้น
2. อาจารย์และนักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการคิดวิเคราะห์แก้ปัญหาพัฒนาคุณภาพในการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพอย่างสูงสุดในสิ่งที่ตนเองสนใจที่จะเรียนรู้
3. นักศึกษามีความสุขกับการดูงานศิลปกรรมอย่างเข้าใจ